

ГОДОСЬ ЖИДАНИ

Газета Верховної Ради України

№ 133 (633) • П'ятниця, 16 липня 1993 року • Ціна 60 крб.

16 липня 1990 року прийнято Декларацію про державний суверенітет:

ПОЧАЛАСЬ НОВА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Літо 90-го.

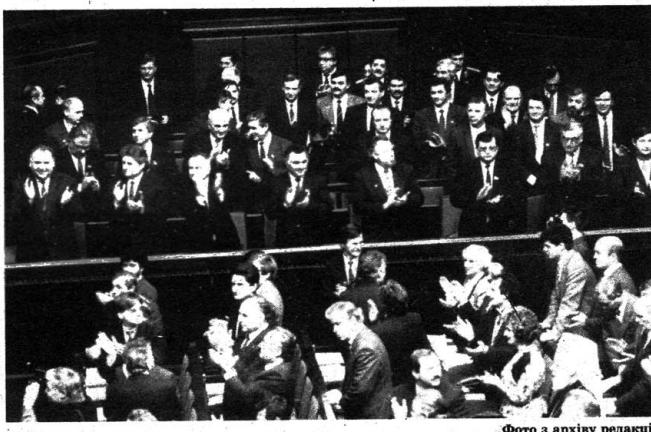

Фото з архіву редакції

Микола ШУЛЬГА,
голова постійної Комісії з питань державного
суверенітету, міжреспубліканських і
міжнародних відносин:

Перш за все, я хотів би ціло привітати читачів газети і всіх громадян України з третьою річницею проголошення державного суверенітету України. Це був історичний акт, який відкривав новий етап в історії нашого народу, документ, де проголошено основні політичні, економічні, соціальні пілі, довгострокові перспективи розвитку нашої держави. В сконцентрованому вигляді він зосередив у собі таке багатство ідей, яке ми будемо реалізовувати не одне десятиріччя.

Основні положення Декларації про державний суверенітет України лягли в проект нової Конституції. Події розвиваються так, що досягнення мети, проголошеної в декларації, не йде так легко і гладко, як хотілось б. Де в чому ми навіть відстутили від того, що було досягнуто в соціальній сфері, добробуту людей. Це викликає іноді скептичні настрої і певну розгубленість. Проте наявність Декларації і її вплив на умі людей є стабілізуючим фактором, орієнтиром, який визначає нам шлях у майбутні.

Павло КИСЛІЙ,
голова постійної Комісії з питань освіти і науки:
— Попри всі економічні негаразди, помилки уряду, парламенту, Президента, я б хотів, щоб ми, як кажуть англійці, йшли від позитивного. Матері, діти яких служать у війську, нехай поглянуть на карту «горячих точок» СНД і подякують Богу, що іхнім синам щохвилине не загрожують вибухи і смерті. Людям, які живуть під прицілом чорнобильського ліха, я б порадив померикувати: чи посміє би мудрий господар занапастити з власної ініціативи свою землю атомними станціями? Історію я просив бы че раз тим, хто журиться за втраченим прекрасним минулім, проілюструвати, як рубали наше коріння, нищили голодоморами і сибірами.

Наши діти сьогодні мають можливість навчатися не лише в Україні, а й в навчальних закладах світової слави. Науковці — працювати не лише в Києві і Москві, а й престижних наукових центрах Європи і Америки.

Дорогі ті, що назад немає. Ми нарешті повинні усвідмити те, що зрозумів уесь світ: краще бути вільним, ніж рабом.

Катерина БОЙКО,
заступник голови постійної Комісії у справах
жінок, охорони сім'ї, материнства і дитинства
З 16 липня народилася 24 серпня. Тє, що люди
після проголошення незалежності опинилися в
скрутному економічному становищі, вважаю яви-
щем тимчасовим. Труднощі неодмінно подолаємо.
Україна буде економічно сильною державою, ад-
же в неї є всі підстави для цього оптимістичного
прогнозу. І це одне. У зміненні державності не
обйтися без слабкого плече жінки. Адже слаб-
кість слабкості, а саме ми, жінки, в тягловому си-
лує супільнства. Консолідувавши різноманітні
жіночі рухи і громади для розбудови держави, ми
зможемо зробити для України більше, ніж най-
пливовіша політична партія. Вірю, що в новому
парламенті жінки-депутати не перебувають в
такій «городії самотні» серед чоловічого моря,
як нині. Жінки, не втрачайте шансу творити не-
залежну державу!

Олександр ДУНТАУ,
народний депутат України:

— Від дня проголошення Декларації про суверенітет України наша держава як суб'єкт міжнародного права утвердждалася в світовому співтоваристві. Так, її уже визнали понад 120 держав, так, на сьогодні відкрито понад 40 посольств в Україні, а також наші посольства за кордоном. Та це зовнішній, політичний бік нашої незалежності. А ось економічний, з огляду на останні події, залишає бажати країдо.

Потрібно наречті зрозуміти, що сьогодні економіка, виробник виправшує усе. Економіку треба по-
ставити в центр уваги всіх політичних інтересів. А
для того, щоб ця система працювала, слід зупини-

О. БАТИЧЕНКО, ветеран праці

Для більшості мешканців України немає проблем, як оцінили розклад СРСР, розрив політичних і економічних зв'язків між колишніми республіканами. Оцінка однозначна: будуться незалежна українська держава. А це — понад усе. Тепер до кожного приходить свід-
чість того, що візокінці між більшості гро-
мадян української держави, між наїханих синів і бочок, які в боротьбі за вільну Україну сидом віддали не тільки здоров'я, але і своє життя, наречіні здійснилися.

Дніпрородзенськ
Дніпропетровської області.

тися й подумати. і тільки після цього приймати серйозні рішення.

Неправомірно казати, що ми втрачаємо сві-
ренітет після того, як Кучма підписав договір про
торгівлю з Росією та Білорусією. Ми тільки
зміцнюємо цим свою економічну самостійність.

Іван ЗАБЦЬ,
народний депутат України:

— Пам'ємо, що проголошення Декларації про
державний суверенітет передувало винесенню відборгової
піднесення українського народу. Також пам'я-
таємо, що згодом на цій високій хвилі був великі віри
Декларацію та Акт про незалежність було підтверже-
дено Всеукраїнським референдумом. Це свідчить про те,
що, підтримуючи незалежність, народ України був го-
товий до глибоких економічних та політических ре-
форм. На жаль, сьогоднішня економічна і соціальна
криза є логічним наслідком бездіяльності старих ка-
дров. Мушу констатувати, що із творче піднесення
громадян, ото віра у власну державу, яка була на мо-
мент прийняття Декларації та під час референдуму,
сьогодні значно мірою знищена існуючою системою
влади. І тому я звертаюся до громадян України не
втрачай вірю, підвищуй свою громадську активність
та громадянську відповідальність і спрямуй свої зу-
силья на те, щоб домогтися реформи влади, насамперед,
дострокових виборів Верховної Ради — професій-
ного парламенту. Треба подолати в собі оту великої
зневіру і взятися наречті за важку і велику роботу.

Володимир ШОВКОШТИНЬ,
народний депутат України:

— Ми стали державою, нас визнав світ. Нас можуть не любити, але не можуть не рахуватися з нами: ко-
жен сотий житель планети — громадянин України.

В нашому «домі» гуляють протиги, бо лише буду-
ємо його, і ще не встановлено підкови у віконниці, а
подекуди нема їх рам. Та все це наживі.

Людина мусить народити сина, посадити дерево і збу-
дувати дім. Отож, кожен, хто бодай легізму вкладе в
підкору нашого сільського дому, проживе недаремно.

У часі великих перетворень жити цікаво, але тяжко, як руйнується стереотипи, порушується звичний хід речей. Але незалежність держави — запорука майбутнього для наших дітей, запорука того, що не повторяться на цій землі і горікі землі злочини московського більшовицького режиму.

Одне слово, «в свой хаті своїй правда». Виневе-
ний, що дамо ладу власній сім'ї в нашій Україні.

16 липня 1990 року почалася нова історія України

Літо 90-го.

Фото з архіву редакції.

НЕ СТОЯТИ ОСТОРОНЬ

Сьогодні всіх українських, за долю самостійності України турбую питання ви виникли, як засновникам незалежності України у світовому суспільстві. Тому кожен з нас повинен шукати шляхи до їх вирішення, в якій опинилася Україна, виробляти шляхи дія. І якщо всі разом взятися, то швидше знайдемо відповіді (історія Наша на місці століть, коли вирішувалася доля кожного з нас).
Володимир БОХОНСЬКИЙ.
Хмельницької області.

ДБАТИ ПРО КОЖНУ ЛЮДИНУ

Був і залишається гарним привільєм незалежності України. Розміткою, під час якої нам треба подолати. За розбудову незалежності треба братися всім народом, дбати про кожну людину, не забуваючи нікого.

В. АСАДУЛІН.

Запоріжжя.

ТОЙ ЛІПНЕВИЙ ДЕНЬ БУВ СОНЯЧНИЙ І ОПТИМІСТИЧНИЙ

У контексті демократичних процесів, які розпочалися у Імперії I з ІІ межами, перевороти в Україні стали за кономічними. Воно було якій довгий час Україна була компартийним заповідником, демократизація суспільства не могла обминути II.

Втім, коли три роки тому, 16 липня, після тривалих дебатів, після втечі голови парламенту до Москви під крило компартийного лідера, Верховна Рада майже одночасно ухвалила Декларацію про державний суверенітет України, стало зрозуміло: депутати забезпечили собі титанічну працю не на день-два на

ТОДІ ЗАВЕРШИВСЯ ПЕРШИЙ ЕТАП...

У юдійський Югославії, серед воїнів українського батальйону ООН, зустрічані народний депутат України, голова Комісії Верховної Ради у закордонних справах Дмитро Павличко третім річницею проголошення Декларації про державний суверенітет України. Перед самим відъїзтом Дмитра Васильовича наш кореспондент Ігор Грушко звернувся до нього з проханням прокоментувати це подію.

— Декларація про державний суверенітет стала закінченням першого етапу боротьби за незалежність України. Цей документ є єдиною відкритою Актом про проголошення незалежності та референдумом 1 грудня 1991 року. Проте не вважаю, що ми якось особливо повинні відзначати цю Декларацію. Адже залишивши вона словами про те, що на II підставі буде укладено новий союзний договір. Ми, звичайно, радили у липні 90-го, бо на той час це була велика подія. Але не-

вдовзі Україна було проголошено самостійною державою у повному розумінні цього слова.

Сьогодні Україні важко. Але багато зроблено, і в економіці також. Є у нас хороши зв'язки з «Ватра» в Тернополі, автобусний завод у Львові, приватизовані шахти в Донбасі, які почали підвищувати продуктивність праці.

Навіть розчарувана Верховна Рада все ж прийняла ряд хороших законів. Якби вони почали працювати, то зроби-

ли б багато для утвердження демократичної економічної системи в Україні.

Друге, ми почали формувати багатопартийне суспільство. Народжуються партії, хоч і невеликі. Так поступово, тільки через багатопартийне суспільство зможемо утвердити демократичний устрій в Україні.

Ми також створили власні правоохоронні органи, українську армію. Сьогодні беззбройна Українська держава не змогла б утримати свою незалежність. Наїважливіше — ми зафіксували Україну у світовому товаристві як незалежну державу, увійшли до світових процесів.

Тому високо оцінюю зроблене. І вважаю, що неправі ті паніки, які лякають нас прірвою.

Так само багато ми зробили щодо налагодження дружніх відносин з нашими сусідами. Зміцнилися наші зовнішні кордони. Не думаю, що і у взаєминах з Росією ми все програємо, я тут є багато хороших домовленостей. Але, на жаль, в Росії існує тенденція створення наддержави.

Цідо проблеми Севастополя, яка постала в останню хвилю, то, на мою думку, вона допомогла нам збурити усі патріотичні та політичні сили України на бощі держави. Крім того, рішення російських парламентарів ще раз продемонструвало: Україна є сусід, якого можна легко перехопити. Усі ці відбуваються на підходах до ядерної зброї.

Ось таку високу мету поставила перед собою Україна. Три роки, що минули відтоді, не були вістедні для нас. ІІ громадян, трояндян і усіх інших. Але жодна держава світу не здобуває «незалежність, свободу лише з декларуванням свободи».

Ми хочемо швидше рухатися шляхом реформ. Про це східчать і результати численних соціологічних досліджень: громадян висловлюють недоволення владою, але воночка виступають за реформи. Безумовно, три роки — не такий уже і вагомий в історичному вимірі час.

Світ приглядается до нас, як ми стаємо на ноги. І ми таки підвідемося.

північ, як було раніше, а на всі п'ять безперервно. Працюю на Україні, бо на повинній голові заявили про величину мету, про мету, за яку уprodовж усього історичного шляху Українці тільки мріяли, а та, що намагалися різними засобами здобути свободу для України, назавали жорстокими переслідуваннями. І як тільки ті, що Верховна Рада прийняла цей документ, ІІІ сторічка місія була всією однією виконана. Во Декларація, що складається з десяти розділів, почала відкривати новий розвиток Української держави. Адже нею проголосовано самовизначення української нації, народовладдя,

принцип поділу державної влади на законодавчу, виконавчу і судову, територіальну цілісність України в межах наявних кордонів, економічну самостійність, виключно право народу України на володіння, користування і розпорядження національним багатством України, захист усіх форм власності в державі, гарантії екологічної безпеки і культурного розвитку.

Цим документом декларується також права держави на власні Збройні сили, внутрішні війська та органи державної безпеки України тоді, три роки тому, урочисто проголосила про свій національний

ти в майбутньому постійно нейтральною державою, яка не бере участі у військових блоках, і дотримується трьох нейдзерніх принципів: не застосовувати, не виробляти і не набувати ядерної зброї. Визнавши первісток загальнолюдських цінностей над класовими, пріоритет загальнолюдських норм міжнародного права перед нормами внутрішньодержавного права, Україна почала претендувати на гідне місце у світовому політичному процесі.

Врешті, Декларація про державний суверенітет стала основою і для нової Конституції та законів України.

РОЗРУБАТИ «ГОРДІЙ ВУЗОЛ»,

І як це робить збрійті! Прем'єр-міністр України Леонід Кучма під час відвідин Кіровоградщини

Примів від літака керівник уряду похав у вибрано-торгові об'єднання по сільській «Червона зірка». Сумна картина відкрилася перед ним. На оглядовому майданчику стояли різноманітні сівалки, культиватори, навантажувачі, пристрої для збирання соняшнику, прес-екструдери і так інше, а в сіках — зупинені конвеєри лінії, погаслі плавильні печі.

Це трагедія, коли скайпом простое. Що ж робити в такій ситуації? Леонід Кучма повторив свою думку, висловлену на Херсонському комбайновому заводі: «Щоб щось зробити, треба щось вкласти у виробництво». Хіба може «Червона зірка» із своїми шістдесятма конструкторами, допотопними плавильними печами та іншими дісторічними устаткуваннями догонати німецьких, французьких та англійських колег?

Червоною ниткою у виступі Прем'єр-міністра перед директорами та журналістами

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ДЕНЬ ЗАЛІЗНИЧНИКА

На підтримку ініціативи працівників залізничного транспорту України постановлено:

Встановити в Україні професійне свято працівників залізничного транспорту — День залізничника, яке відзначати щорічно у першу неділю серпня.

Президент України
Л. КРАВЧУК.

15 липня 1993 року.

ВРУЧЕНО ВІРЧІ ГРАМОТИ

Учора в Маріїнському палаці Національний Посол Польської Республіки Іван Гаврил Боршевич вручив Президентові України Леоніду Кравчуку вірчі грамоти.

Сторонній кореспондент ВМС України — Нестор Сагайдачний, який зустрічали командувачем ВМС України вице-адміралом Борисом Кохіним, членом військової Ради України.

Польський Посол Молдова Іон Гаврил Боршевич вручив Президентові України Леоніду Кравчуку вірчі грамоти — кораблем управління «Славутич» і сторожовиком «СРН-112».

«ГЕТЬМАН САГАЙДАЧНИЙ» ПРИБУВ ДО СЕВАСТОПОЛЯ

Учора в Маріїнському палаці Національний Посол Литовської Республіки Ромуальдас Ромашка та Надзвичайний

інспектор флоту, міністр міліції «Гетьман Сагайдачний» став поруч з українськими військовими кораблями — кораблем управління «Славутич» і сторожовиком «СРН-112».